

opusdei.org

Prelaat püha Josemaría pühal: „Jumal ei lakka meid armastamast, kui me eksime.“

Msgr. Fernando Ocáriz'e jutlus
püha Josemaría pühal, püha
Eugenio basiilikas (Rooma) 26.
juunil 2024.

26.06.2024

Tänasel pühal ja missa lugemisi
silmas pidades võime käsitleda püha
Josemaría elu kahte aspekti, mis

näitavad meile tema suhet Jumalaga: Jumala lapseks olemist ja töö pühitsemist.

Jumala lapseks olemine

„Te ei ole saanud orjuse vaimu, et peaksite jälle kartma,“ ütleb püha Paulus ühes lugemises, mida just kuulsime, „vaid te olete saanud lapseõiguse Vaimu, kelles me hüüame: „Abba! Isa!“ (Rm 8:15)

Ristimise kaudu oleme Jumala lapsed Kristuses, mis tähendab uut viisi Jumala nägemiseks, mida iseloomustavad armastus, usaldus ja lihtsus – hoiakud, mis on omased lapsele isaga.

Teadmine, et meil on Isa, kes armastab meid lõpmatult, laseb meil elada rõõmsat ja täisväärtuslikku elu, valgustades armastuse, usalduse ja lihtsusega kõiki meie eksistentsi valdkondi isegi raskuste keskel või

siis, kui kogeme oma puudusi teravamalt. Jumal armastab meid selle eest, kes me oleme – Tema lapsed – ja mitte selle eest, mida me teeme, mitte meie saavutuste pärast. Ta ei lakka meid armastamast, kui teeme vigu. Nagu paavst meile meelde tuletab: Jumal embab meid alati „pärast meie kukkumist, aidates meil püsti tõusta ja jalgadel seista“ (Kõne, 26-I-2019). Meie elu on pidev tagasipöördumine Isa kotta, nagu kadunud poeg, teades, et Ta ootab meid avasüli.

Seetõttu pole meie kui Jumala laste seisusele miski vastandlikum kui hirm. „Jumala laps,“ tavatses püha Josemaría öelda, „ei kardada elu ega surma, sest tema vaimne elu on rajatud jumaliku põlvnemise tajumisele. Jumal on mu Isa, arvab ta, ja Ta on kõige hea Autor, Ta on kogu Headus“ (Sepikoda, nr 987).

See ei tähenda, et meid ei mõjuta meile osaks saanud löögid või takistused, millega elus kokku puutume. Kui tekib perekondlik probleem, haigus või majanduslik tagasilöök, on normaalne, eriti alguses, tunda teatud kartust. Samamoodi võib juhtuda, kui mõtleme olukorra üle maailmas. Kuidas saaksime unustada oma palvetes, nii paljude vajaduste hulgas, Ukraina ja Venemaa vahelist sõda või kohutavat olukorda Pühal Maal?

Haprus, mida me oma elus tunneme, ja rahu ebastabiilsus maailmas võivad meid samaaegselt ka tugevdada, kui need suunavad meid otsima varjupaika armastuses, mis ei katke kunagi, selles kaljus, mis on palju kindlam kui see, mida maised reaalsused meile pakkuda suudavad. „Varju Jumala lapse seisusse,“ soovitas Opus Dei rajaja. „Jumal on sinu Isa, kes sind lõpmatult

armastab. See on sinu pide, sinu kodusadam, kus võid ankru heita, olgu torm elumerel kuitahes suur. Nõnda kingitakse sulle rõõmu, tugevust, optimismi. Ja võit!“ (Ristitee, seitsmes peatus, nr 2)

Töö pühitsemine

Esimeses lugemises tuletame meelde veel ühte lõiku, mis räägib Jumala plaanist maailma jaoks. See on lõik, mis räägib sellest, kuidas Jumal lõi inimese „ja pani ta Eedeni aeda harima ja hoidma“ (1Ms 2:15). On ilus veel kord mõelda, et töö – see, mis võtab suure osa meie ajast – on midagi imelist. Mõnikord tundub, et see tirib meid alla, kuna meile ei meeldi mõni ülesanne või see muutub keeruliseks või lihtsalt sellepärast, et oleme väsinud. Moosese raamatu tekst tuletab aga meelde, et töö ei ole pärispatu tagajärg – inimesel on algusest peale au oma tööga osaleda parema

maailma ülesehitamises. Kristus veetis suurema osa oma elust töötades. Need tööaastad aitasid samuti kaasa meie lunastamisele. Jeesus näitab meile, et igal ülesandel võib olla sügavam väärtus kui see, mida saab hinnata inimlikult.

Püha Josemaría kordas, et töö suurus sõltub armastusest, millega seda tehakse. Armastusest, mis väljendub tähelepanus detailidele, innukuses teisi teenida, kõigile naeratamises, professionaalsuses, millega oma ülesandeid täidame ... Ja seda kõike peamise sooviga anda au Jumalale ja teenida teisi, kes on samuti sama Jumala lapsed. „Seetõttu ei tohi inimene end piirata materiaalse tootmisega,“ kommenteeris püha Josemaría. „Töö sünnib armastusest, näitab armastust ja suundub armastuse poole. Me ei näe Jumala kätt ainult looduse imedes, vaid ka oma töö ja pingutuse kogemuses. Nõnda muutub Töö palveks ja

tänuks, sest me teame, et Jumal on meid maa peale pannud, Ta armastab meid ning me oleme Tema tõe tõotuste pärijad.“ (Kui Kristus on möödumas, nr 48)

Pöördugem Püha Maarja emaliku eestpalve poole ja palugem, et ta aitaks meil alati teadvustada ja tunda end Jumala armastatud lastena ning leida tema Poeg meie armastusega tehtud töös. Aamen.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
et-ee/article/prelaat-puha-josemaria-
puhal-jumal-ei-lakka-meid-
armastamast-kui-me-eksime/](https://opusdei.org/et-ee/article/prelaat-puha-josemaria-puhal-jumal-ei-lakka-meid-armastamast-kui-me-eksime/)
(22.03.2026)